

MIĘDZYNARODOWA KONWENCJA

o odpoczynku tygodniowym w zakładach przemysłowych,

przyjęta jako projekt dnia 17 listopada 1921 roku w Genewie na Ogólnej Konferencji Międzynarodowej Organizacji Pracy Ligi Narodów. (Dz. U. z dnia 28 maja 1925 r.)

(Ratyfikowana zgodnie z ustawą z dnia 19 grudnia 1923 r. - Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr 7, poz. 60).

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

MY,

STANISŁAW WOJCIECHOWSKI,

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

Wszem wobec i każdemu z osobna, komu o tem wiedzieć należy, wiadomem czynimy:

W dniu siedemnastym listopada tysiąc dziewięćset dwudziestego pierwszego roku w Genewie na Konferencji Generalnej Międzynarodowej Organizacji Pracy Ligi Narodów został przyjęty projekt Konwencji Międzynarodowej o odpoczynku tygodniowym w zakładach przemysłowych, o następującem brzmieniu dosłownem:

Konwencja o odpoczynku tygodniowym w zakładach przemysłowych.

Ogólna Konferencja Międzynarodowej Organizacji Pracy Ligi Narodów,

zwołana w Genewie przez Radę Administracyjną Międzynarodowego Biura Pracy i zgromadzona tam 25

października 1921 r. na trzeciej swej sesji,

postanowiwszy przyjąć różne wnioski, dotyczące odpoczynku tygodniowego w przemyśle, która to kwestja stanowi siódmy punkt porządku obrad sesji i,

doszedłszy do wniosku, że propozycje te winny być ujęte w formę projektu konwencji międzynarodowej,

przyjmuje następujący Projekt Konwencji do ratyfikacji przez Członków Międzynarodowej Organizacji Pracy,

zgodnie z postanowieniami Części XIII Traktatu Wersalskiego i odpowiednich Części innych Traktatów Pokoju.

Art. 1.

Przy stosowaniu niniejszej Konwencji należy uważać za "zakłady przemysłowe":

a) kopalnie, kamieniołomy i wszelkie przedsiębiorstwa przemysłu wydobywającego;

b) przedsiębiorstwa przemysłowe, w których produkty są wytwarzane, przerabiane oczyszczane, naprawiane, zdobione, wykończane, przygotowywane na sprzedaż lub w których materiały ulegają przemianie, oraz budowę okrętów, burzenie urządzeń i wytwarzanie, przetwarzanie i przenoszenie siły napędowej wogóle i elektryczności;

c) budowę, odbudowę, utrzymywanie, naprawę, przeróbkę lub burzenie wszelkich budowli, kolei żelaznych, tramwajów, przystani, doków, tam, kanałów, urządzeń żeglugi śródlądowej, dróg, tuneli, mostów, wiaduktów, kolektorów, ścieków zwykłych, studzien, urządzeń telefonicznych, telegraficznych i elektrycznych, gazowni, wodociągów, lub inne roboty konstrukcyjne, tudzież roboty przygotowawcze lub podstawowe, poprzedzające roboty powyżej wyszczególnione;

d) przewóz osobowy i towarowy drogą lądową, żelazną lub wodną śródlądową oraz zawiadywanie towarami w dokach, na wybrzeżach, w przystaniach i magazynach z wyjątkiem transportu ręcznego.

W wyszczególnieniu powyższem zastrzega się wyjątki specjalne dla poszczególnych państw, przewidziane przez konwencję waszyngtońską w sprawie ograniczenia czasu pracy w zakładach przemysłowych do ośmiu godzin dziennie, a czterdziestu ośmiu tygodniowo, o ile wyjątki te mają zastosowanie do niniejszej Konwencji.

Poza powyższem wyszczególnieniem, każdy Członek będzie mógł ustalić rozgraniczenie między przemysłem z jednej strony, a handlem i rolnictwem z drugiej, jeżeli będzie to uznane za konieczne.

Art. 2.

Cały personel zatrudniony w zakładzie przemysłowym publicznym czy prywatnym, lub w jego oddziałach, winien korzystać w każdym okresie siedmiodniowym z co najmniej 24-godzinnego nieprzerwanego odpoczynku, z zastrzeżeniem wyjątków, przewidzianych przez artykuły następujące.

Odpoczynek ten winien być udzielany, o ile to możliwe, całemu personelowi zakładu jednocześnie.

Winien on przypadać, o ile to możliwe, w dni uświęcone przez tradycję lub zwyczaj kraju albo prowincji.

Art. 3.

Każdy Członek będzie mógł wyłączyć z pod postanowień art. 2 osoby zatrudnione w zakładach przemysłowych, w których pracują wyłącznie członkowie tej samej rodziny.

Art. 4.

Każdy Członek może zezwolić na wyjątki całkowite lub częściowe (z zawieszeniem lub skróceniem odpoczynku włącznie) od postanowień art. 2, biorąc szczególnie pod uwagę wszelkie stosowne względy ekonomiczne i humanitarne i po zasięgnięciu opinii właściwych organizacyj pracodawców i robotników tam, gdzie one istnieją. O ile wyjątki już są ustalone na zasadzie ustawodawstwa obowiązującego, zasięgnięcie opinii nie jest konieczne.

Art. 5.

Każdy Członek winien, o ile to możliwe, ustanowić przepisy, przewidujące okresy odpoczynku, celem wyrównania zawieszenia lub skrócenia, dozwolonego na zasadzie art. 4, o ile nie są one już przewidziane przez umowy lub zwyczaj miejscowy.

Art. 6.

Każdy Członek ustali wykaz wyjątków, dozwolonych na podstawie artykułów 3 i 4 niniejszej Konwencji i prześle go Międzynarodowemu Biuru Pracy. Każdy Członek będzie w następstwie zawiadamiał co dwa lata o wszelkich zmianach, poczynionych w tym wykazie.

Międzynarodowe Biuro Pracy złoży o tem sprawozdanie Ogólnej Konferencji Międzynarodowej Organizacji Pracy.

Art. 7.

Dla ułatwienia stosowania postanowień niniejszej Konwencji każdy pracodawca, kierownik lub zarządzający zobowiązany będzie:

a) w wypadkach, gdy udzielany jest zbiorowy odpoczynek całemu personelowi, zawiadamiać ogłoszeniami, wywieszanymi w sposób widoczny w zakładzie, w innym stosownym miejscu lub w inny sposób, uznany przez rząd, o dniach i godzinach odpoczynku zbiorowego.

b) gdy odpoczynek nie jest udzielany zbiorowo całemu personelowi, wymieniać w wykazie prowadzonym według wzoru, zatwierdzonego przez ustawodawstwo krajowe lub rozporządzenie właściwej władzy, robotników lub pracowników, podlegających specjalnemu systemowi odpoczynku i wskazać ten system.

Art. 8.

Urzędowe ratyfikacje Konwencji niniejszej zgodnie z warunkami, przewidzianymi w Części XIII Traktatu Wersalskiego i w odpowiednich Częściach innych Traktatów Pokoju winny być przesłane Sekretarzowi Generalnemu Ligi Narodów celem zarejestrowania.

Art. 9.

Konwencja niniejsza wejdzie w życie, gdy ratyfikacje dwóch Członków Międzynarodowej Organizacji Pracy zostaną zarejestrowane przez Sekretarza Generalnego.

Będzie ona obowiązywała wyłącznie tych Członków, których ratyfikacja została zarejestrowana w Sekretarjacie. W następstwie Konwencja ta zacznie obowiązywać każdego Członka od daty zarejestrowania jego ratyfikacji w Sekretarjacie.

Art. 10.

Gdy ratyfikacje dwóch Członków Międzynarodowej Organizacji Pracy zostaną zarejestrowane w Sekretarjacie, Sekretarz Generalny Ligi Narodów poda ten fakt do wiadomości wszystkich Członków Międzynarodowej

Organizacji Pracy. Zawiadomi on również Członków o zarejestrowaniu ratyfikacji przesłanych mu później przez innych Członków Organizacji.

Art. 11.

Każdy Członek ratyfikujący niniejszą Konwencję zobowiązuje się do stosowania postanowień artykułów: 1, 2, 3, 4, 5, 6 i 7, najpóźniej od 1-go stycznia 1924 r. i do powzięcia środków, niezbędnych dla zapewnienia im skuteczności.

Art. 12.

Każdy Członek Międzynarodowej Organizacji Pracy, ratyfikujący niniejszą Konwencję, zobowiązuje się stosować ją w swoich kolonjach, posiadłościach i protektoratach, zgodnie z postanowieniami art. 421 Traktatu Wersalskiego i odpowiednich artykułów innych Traktatów Pokoju.

Art. 13.

Każdy Członek, który ratyfikował niniejszą Konwencję, może po upływie lat dziesięciu od daty pierwotnego wejścia jej w życie wypowiedzieć ją aktem, który prześle Sekretarzowi Generalnemu Ligi Narodów celem zarejestrowania. Wypowiedzenie to ma skutek dopiero po upływie roku od daty zarejestrowania go w Sekretarjacie.

Art. 14.

Co najmniej raz na lat dziesięć Rada Administracyjna Międzynarodowego Biura Pracy winna złożyć Ogólnej Konferencji sprawozdanie o stosowaniu niniejszej Konwencji i rozpatrzyć potrzebę umieszczenia na porządku obrad Konferencji kwestji rewizji lub zmiany rzeczonyj Konwencji.

Art. 15.

Za autentyczny tekst niniejszej Konwencji uznaje się obydwaj jej brzmienia: francuskie i angielskie. Zaznajomiwszy się z powyższą Konwencją uznaliśmy ją i uznajemy za słuszną zarówno w całości jak i każde z zawartych w niej postanowień, oświadczamy, że jest przyjęta, ratyfikowana i zatwierdzona i przyrzekamy że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydaliśmy Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej.
W Warszawie, dnia 11 czerwca 1924 roku.